

[I. A. Hansen.]

Afstemning Sted med det Resultat, at et absolut Flertal mellem de jydsk Lyttere udtalte sig til Gunst for Planen. Mellem Repræsentanterne for Afdelingerne i København og paa Øerne fandt der ingen Afstemning Sted, thi mellem dem var der overhovedet ingen Meningsforskel, der var fuldkommen enstemmig Tilslutning til denne Plan.

Se, dette er Stillingen indenfor den Lytterorganisation, som har haft Sagen til Behandling og taget Stilling til den. Nu hører jeg det ærede Medlem Hr. Holdgaard sige her i Dag, at det var jo rigtigt nok, at Radioraadet garanterede, men det var Lytterne, der betalte. Ja, hvad er det, Lytterne kommer til at betale? De kommer i Fremtiden til at betale en lavere Afgift af Lokalerne i en egen Bygning, end de kommer til at betale i den nærmeste Fremtid i lejede Lokaler. Det tror jeg ikke vil afskrække Lytterne, og paa Lytternes Vegne tror jeg, de ærede Medlemmer skal være ganske ubekymrede i dette Spørgsmaal.

Jeg har ikke mere at sige; jeg skal endnu en Gang paa Flertallets Vegne anbefale at stemme for det forelagte Lovforslag om Opførelse af en Radiofonibygning.

Ordføreren angaaende Forslag til Lov vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold (Chr. Sogaard): Efter at de to højtærede Ministre har udtalt sig, og navnlig efter at det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Eftermiddags har udtalt sig saa udførligt, kan jeg fatte mig ret kort. Der er vel ogsaa talt nok om denne Sag, antager jeg; der blev sagt i Eftermiddags, at der var talt om den her i Rigsdagen i to Menneskealdre, og nu har vi talt i to Dage og skal vel tale et Stykke af Natten med, saa man kan sige om os, at vi har været trofaste til det sidste med Hensyn til Veltalenhed om dette Spørgsmaal. Alle Sider af Sagen er jo blevet drøftet omhyggeligt; der er ikke meget nyt at sige; man har drøftet Bygningens Brugbarhed som Teater, Brandfaren, Bygningens Skønhed eller Grimhed, hvad man nu vil, og man har drøftet Økonomien, og der er blevet sagt stærke Ord derom. Det ærede Medlem Fru Elna Munch sagde, at den nye Bygning var ubrugelig som Teater, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at man ikke gav Teatret den Scene, som det kan kræve. Jeg mener nu, at man gør det, men det er vanskeligt at overbevise de to ærede Medlemmer, og derfor skal jeg helt afstaa fra

Forsøget; jeg tør ikke regne mig til de sagkyndige, og desuden synes de to ærede Medlemmer at være lidet troende overfor de sagkyndige; navnlig Skønhedsattesten, som Teatret har faaet, synes de at stille sig overordentlig ligegyldige overfor. Dog tror jeg, at den sidste Attest, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder oplæste angaaende den ikke tilstedeværende Brandfare, gjorde et vist Indtryk paa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som ellers hidtil har været ganske uimodtagelig for den Slags Attester. Men i øvrigt har, som sagt, de to ærede Medlemmer været ret ligegyldige overfor Attesterne fra Teatrets Direktør, fra Stadsingeniør og Stadsbygmester og Brandchef og Vicebrandchef, og hvad de hedder, alle disse Mennesker, som vi har spurgt, for vi har jo spurgt ret rigeligt i dette Udvalg; en enkelt Dag, den 25. Januar, afsendte vi 20 Spørgsmaal, og de blev omgaaende besvaret af Ministeriet, skønt nogle af dem var ret vanskelige. Hvis der nu ikke var kommet Svar paa disse Spørgsmaal, ja, saa havde der ligget et Hus, saa skulde vi bare have hørt, hvor forfærdeligt, men da Svarene nu kom og var udførlige, behandlede man dem med stor Ligegyldighed.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch krævede, at vi skulde have Underskuddet fastsat, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ogsaa stillede dette Krav. Ja, det lyder udmærket, og hvis man kunde løse Sagen blot ved at fastsætte Underskuddet og sige: Nu maa der bruges $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa var Sagen let at løse. Det kan Staten gøre overfor en privat Institution; der kan man fastsætte det Tilskud, man vil yde, og sige: I faar ikke mere; men her er der Tale om en Statsejendom, og saa længe det er en Statsejendom, gad jeg nok vide, hvor meget det egentlig nytter, at man fastsætter dit og fastsætter dat, for naar Aaret er gaaet, skal Regningen betales. Det Forsøg, som her anstilles, og som jeg hele Tiden har betegnet som et Forsøg, og som maaske slet ikke bliver nogen endelig Løsning af dette Spørgsmaal, skulde give en Besparelse i Forhold til Regnskabet for 1926—27 paa 668 000 Kr., og det er dog altid Penge; naar saa hertil kommer de Penge, der kan indtjenes gennem Statsafgiften og Ydelser til Radiofonien, bliver det dog et betydeligt Beløb. Men det virker heller ikke meget, da de ærede Medlemmer siger, at de tror ikke derpaa, og naar de siger det og ikke vil anerkende